Ч. 132. Середа 26 (13) червня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Програма послідних днів весняної сесиї палати послів. — Справа водних доріг. — З угорского сойму.

В справі парляментарної проґрами праць пишуть з Відня: В дискусиї над войсковими законами заберуть з руских послів слово ще пп. Василько, Лукашевич, др. Е. Левицкий і Бачиньский. Мимо того ще палата радить і в понеділок предложеня войскові будуть полагоджені найвизше в четвер, бо дискусия затягає ся через промови референтів внесень меншости. Голосоване над першою ґрупою предложень відбуде ся ві второк, над другою в середу, а в четвер полагодить ся предложене про краєву оборону. Санкция войскових предложень має бути в урядових часописях оповіщена вже 29 с. м.

На чергу парляментарних справ приходить тепер буджетова провізория. Президент палати др. Сильвестер заходить ся, щоби порішити буджетову провізорию в дорозі парляментарній. Буджетова дискусия розпічне ся в четвер, а в пятницю вже мусілаб покінчити ся, як не має наступити ex lex. Дуже можливе також, що буджетову провізорию полагодить ся ще в четвер на довгім засіданю, якого потреба виходить з того, що на пятницю вибирають ся чеські посли до Праги на сьвято Паляцкого, отже палата стане доволі здекомплєтована, особливо, що на суботу припадає також лат. сьвято, так що посли роз'їдуть ся до своїх округів.

В перших днях липня прийде на дневну чергу палати войскова карна процедура, а може ще кілька менших предложень, як закон про контракт обезпеченя, про заведене інжинірских палат, клясову льотерию і инші.

Парлямент буде радити до 10 або 12 липня. З початком осени будуть скликані імовірно сойми, по тім зачне ся дальша праця парляменту і делеґаций.

Оногди радила рада міністрів над домаганями тих 9 коронних країв, котрих представителі противлять ся законови про водні шляхи і тим проволікають працю водної комісиї.

В переговорах з тими сторонництвами жертвувало правительство краям: Австриї гор, Стириї, Каринтиї, Країні, Дальматиї, Сольногородови, Передарулянії, Тиролеви і Буковині титулом еквіваленту суму 62 міл. кор. Представителі тих країв домагають ся підвисшеня сеї квоти о 30 міл. корон. Рада міністрів радила над тими домаганями, а своє рішенє оголосить ві второк на засіданю водної комісиї.

Польске Коло і Чехи домагають ся від правительства остаточного запевненя водного закона, а на вчерашній раді міністрів обговорювано також питане, в якій формі замкадає правительство від парляменту кредитів на будову водних шляхів.

В суботу також не впущено до угорского парляменту виключених послів і всі опозицийні посли відійшли. На засіданю сойму предложила комісия незайманости внесенє про видачу посла Ковача за намірене убийство президента Тіси. Палата полагодила кілька справ денного порядку. Сойм ухвалив закон про перенесенє права копалень нафти на угорске Карпатске нафтове товариство, а також закон про будову зелізниці з Оґулина до Кніна. Премієр Люкач обіцяв при сій нагоді, що в осени буде полагоджена справа службової праґматики хорватских зелізничників. Перед полудневим засіданєм прийшли опозицийні посли як звичайно до сойму, але їх не пущено до середини. На засіданю полагоджено кілька менших справ. На дневнім порядку слідуючого засіданя закон про рекрутів на 1912-ий рік і кілька дрібних справ. В неділю був у Відни на авдиенциї у Цісаря міністер гонведів Газай.

День молодіжи в Підлисю.

Товариство ім. Маркіяна Шашкевича оповіщує:

Судия.

(З француского).

(Конець).

Судия був дуже зворушений, долішна часть єго лиця дрожала нервово, кілька разів погладив волосє рукою, що дивно трясла ся.

— Ще будемо шукати, моя дорога — сказав вкінци.

— В кождім разі, що небудь стане ся, думаю, що можу тобі приречи, що ніколи тобі ні чім не бракне. Неправда, моя дорога — додав несьміло, споглянувши на жінку.

— Алеж певно — сказала з ґіпокризиєю жінка судиї, кладучи руку на серци.

Але Рожа вже не слухала; через відхилені двері вдивлювала ся уперто в свого пана, що спав на віки, котрий відійшов без слова подяки за тілько щирости з її сторони через пятьдесять літ. Там лежало тіло осьвічене з профілю сьвічками, наче якийсь мертвий предмет, і трудно було собі представити, що та мертва маса говорила — ходила — була здібною любити і оказувати вдячність.

— От яким чоловік стає ся! — сказала слуга, болесно вздихаючи, а в тім викрику ховав ся жаль і гірке розчароване, одинока памятка по умерлім.

— Отже — шепнула пані Данель — як тілько були самі — отже спадкоємником будеш ти?

— Но, певно що так — сказав судия сухо — коли нема завіщаня... Але ти повинна зрозуміти, що не час на се, щоби розтрясати подібні квестиї. Будь терпелива, доки не поховаємо бідолаху.

Похорон відбув ся два дні пізнійше; всі форми заховано як треба. Судия Данель дуже блідий провадив сумний похід, кількох судиїв, також давних знакомих помершого, творили єго. Рожа, тримаючи ся на боці, ішла за своїм паном піла в слезах. Коли вже всі розійшли ся, она довго ще клячала при гробі сьвіжо насипанім, говорила сама зі собою, зовсім без памяти.

На другий день знову прийшла на кладовище і так що дня. Коли чесна старуха в чорнім чипку ішла вздовж алеї, роблячи напрасні руки руками і головою, грабарі сьміяли ся з неї, а даючи до зрозуміня, що се божевільна, прикладали пальці до чола.

Тимчасом судия попав в такий неспокій, чув такі закиди совісти, о яких не мав поняття. День минав єму ще як, так.

В суді був розсудний і дуже добре панував над собою. Дома для жінки і доньки на неспокійнім лици мав невимушений усьміх. Від коли дістав спадщину, жінка шанувала єго більше, а донька ще більше примилювала ся, аби купив їй якусь біжутерию, тоалєти, і збільшив число єї посагу. Навіть слуга відзивала ся до него з більшим поважанєм. А однак, коли надходив вечер і судия удавав ся до свого кабінету, намагаючи ся заняти себе лектурою, слова завіщаня уперто ставали єму перед очи, затроювали єго думки і здавало ся єму, що він в комнаті помершого, дивить ся на єго ніжний профіль осьвічений слабою полуминію воскових сьвічок і що чує крізь стіну глуху скаргу Рожі, котра нарікала на свого невдячного пана. Бідна женщина! Від дня похорону не видів єї ще, не міг би врештою знести єї чистого погляду і болю, який читав в єї очах. Рожа мешкала дальше в малім домі помершого, а судия казав їй через жінку сказати, щоби мешкала в нім, доки сама схоче, потім судия виставив на єї імя ренту 1.200 франків річно. Жінка єго і донька уважали, що зробив їй більше, ніж того вимагав обовязок. Тоді стискаючи голову руками розумував.

Колиб не сховав завіщаня, що тоді стало би ся? Рожа будучи анальфабеткою, маючи розум простаків, з певностию стала би добичею якого обманця, котрий би єї скоро обдер з маєтку. Або думки єї звернулиб ся до церков і монастирів, жертвувала би вже і так богатим маєток, якого властителькою стала тільки задля примхи шаленого старця. Якаж шкода звідси, що він забрав завіщане? Привернув сьвяті права родині, забуті і занедбані чоловіком, котрий на старість став нездарою. Діло єго леґально зле, зовсім неусправедливлене з

Дорога молодіже! Наближає ся день, у якім ти, Дорога Молодіже, відотхнеш свобідно по цілорічній праці і розпращавши ся зі школою та між собою, вернеш на час вільний від науки до своєї рідні. Вільний час використаєш ти певне, щоби понести лучі сьвітла на мрачні родимі ниви, лучі відради і надії у зболілі народним лихолітєм груди. Сеж бо сего дожидають від Тебе, Дорога Молодіже, твої земляки, між котрими ти зростала, сего сподіють ся та і тому тужно виглядають, котрою доріженкою вернеш ти між них, котрий день дасть їм радість повитати тебе між ними! Щоби приготовити тебе на той день, закликає Тебе, Дорога Молодіже, Товариство імени о. Маркіяна Шашкевича до Підлися на день 29 с. м. і дає тобі почетне першеньство кинути першу грудку землї на курган біля Маркіянового памятника, на який ти будеш опісля рядами літ гордо глядіти як діло рук твоїх і документ твоєї лучности з духом Маркіяна.

День 29 с. м. нехай стане Твоїм сьвятом, Дорога Молодіже! Почуєш ся, Дорога Молодіже, на Маркіяновій горі, вся — з усіх сторін нашої країни — одиною великою сердечною і загориш ідеями Маркіяна, щоби відтак той огонь понести між Твою рідню. Не пощади, Дорога Молодіже, ні часу, ні труду, щоби стати у сей день на Білій Горі а соколом прилети до Маркіянового памятника. Сьвяточно збери ся округ него дня 29 с. м. і своєю молодою рукою кинь грудку землї привезену зі собою з місця, де тепер пробуваєш яко підвалину під курган Маркіяна. З усіх міст прибувайте, молоді Товариші, нехай врадує ся Вами посестра Тарасової могили, гора Маркіянова, а дух Маркіяна нехай любо прожиє між Вами хвилю, яку Ви єму пожертвуєте!

Товариство ім. о. Маркіяна Шашкевича.
В Золочеві, дня 19. червня 1912.

о. В. Кальба — голова. *М. Західний* — секретар.

---

1) Було би пожаданим, щоби молодіж прибувала з музикою та хором; 2) Кождий прогульковець привезе зі собою грудку землї з місцевини, з котрої приїзджає; 3) Число прогульковців з кождого заведеня наукового просить ся подати переписним листком або телеґрафічно до дня 28 с. м. включно на адресу: о. В. Кальба, Ожидів.

Програма дня:

Початок о годині 1 по полудни біля Маркіянового памятника. 1) Повитанє молодіжи. 2) Панахида. 3) Проповідь. 4) Киданє грудок привезеної землї на основанє кургана Маркіянового. 5) Впис в книгу памяткову. 6) Воженє землї тачками. 7) Похід до колодязя і дубів. Бесіди гостий просить ся зголосити в канцеляриї Товариства біля памятника. — Від'їзд з Ожидова о год. 8 вечером.

Новинки.

Львів, 25 червня 1912.

— **Іменованя.** П. Міністер рільництва іменував в дирекциї лїсів і домен у Львові секретаря адміністрацийного Віктора Гаєра радником адміністрацийним, а ад'юнкта адміністрацийного дра Вікт. Осуховского секретарем адміністрацийним.

— **Є. Е. п. Маршалок краєвий ґраф Адам Ґолуховский** виїхав вчера вечером до Відня для зложення присяги.

П. Маршалка супроводить урядник бюра президияльного Виділу краєвого др. Бол. Ґружевский.

П. Маршалок поверне до Львова з кінцем сего тиждня.

— **Почетне горожаньство** надала рада міста Теребовлї однодушною ухвалою з 20 с. м. б. Маршалкови краєвому Є. Е. ґр. Стан. Баденїому.

— **Евхаристичний конґрес.** Приготовленя до Евхаристичного конґресу прибирають величезні розміри. Надіють ся, що приїде чверть міліона гостий. Цїсар, що обняв протекторат над конґресом, живо займає ся приготовленєм до конґресу. На час конґресу замешкає в цїсарскім замку у Відни, де буде мешкати також архікнязь Франц Фердинанд з женою. Reichspost доносить, що з приводу Евхаристийного конґресу наука у Відни і Долїшній Австриї зачне ся аж 20 вересня. Учителї иньших країв, що хотїли би взяти участь в конґресі, можуть одержати відпустку.

— **Лев в дарунку.** Абісиньский наслїдник престола Лїді Ясcу жертвував нашому монархови в дарі молодого льва. Сей ориґінальний дарунок буде в найблизших днях переведений кораблем до Триєсту, а відси до Відня, де віддасть ся єго до звіринця в Шенбрунї.

— **Трамваєва катастрофа.** З Будапешту доносять, що оногди о год. 5 рано упав там на однім передмістю віз електричного трамваю з 6 метрів високого валу, причім покалїчило ся 12 осіб, з тих 5 тяжко. Причиною катастрофи був умисно положений на шляху камінь.

— **Прогулька до Каменця подільского.** Окружний відділ тов. „Взаїмна поміч учит." в Борщеві уряджує в днях 28, 29, 30 червня с. р. прогульку до Каменця подільского. Кождий з участників має вистарати ся в старостві о перепустку на 8 днів (всякі інформациї у тов. Ант. Ґайовского в Сапогові ад Кривче над Дн) Збірне місце 28 о год. 12 в Скалї над Збр. в місцевій читальні „Просьвіти". Поворот Каменець Жванець Окопи.

— **Дрібні вісти.** Ректором унїверситету в Чернівцях вибрано проф. істориї австрийскої дра Руд. Кайндля. — Ректором ческого унїверситету в Празї вибрано проф. зоольоґії Вейдовского. — Віденьский міжнародний тиждень летників розпочав ся в недїлю в присутности Найд. Архикнязя Леопольда Сальватора, кількох иньших членів цїсарского дому, міністрів і великаньских товп публики. — До „Köln. Ztg."

високої точки погляду. В дійстности більше пожитку для суспільности буде з того, що спадкоємцем він, судия, що є змушений на своїм становищи до якогось невідкличного видатку, ніж коли дідичкою буде служниця шістьдесятьлїтна, котра не знала би навіть, як використати маєток, що дістав ся в її руки. А дальше, як би так провірити цїлу ту аферу, чи не було би досить ясно, що завіщанє се є дальшим висл ідом поповненого гріху против моральности?

Коли би Рожа не мала колись переступних зносин зі старцем, чиж записав би їй так велику суму? Ні! ні! Нема сумніву. Добре отже зробив, так поступаючи. Але з найтайнїйших кутків підносив ся голос внутрішний і шептав понуро судиї: Надармо стараєш ся заглушити сам себе грого слів. Постав собі одно тільки питанє і відповідай на него без закидів: Колиб так перед тобою станув хто иньший, обжалований о таке саме діло, якого ти допустив ся, чиж міг би ти єго злегковажити? Твоя совість так само як і право не погубили би єго? Дрожачими долонями старав ся відогнати страшне се питанє і серед великої тишини дому, котрий потонув у сні, довго вслухував ся в тую борбу внутрішну, котра представляла єго занятя, єго гордість, баданя богатства і сьвітового признаня, всї чувства наймогучійшої природи людскої, узнаню простої потреби поваги для себе самого, котрі суть на днї душі найбільших злочинців і затроюють їм радість, котра виплиає в поводженю в злім.

Наконець смертельно змучений безсонностию, з попсованим травленєм, пересичений роскошию, якою задля спадку обдаровувала єго родина, а котрі відповідно оцїнював, пан Данель постановив вимазати зі свого житя тих кілька тижднїв так, як забуває ся о злім снї і відшукати завіщанє. Судия не знищив єго, противно, носив єго все в кишени. Річ була легка до виконаня; одного гарного дня піде до дому свояка, від якого мав ключ і під позором звидженя бібліотеки, замкне ся в комнатї помершого. Нараз крикне, Рожа прибігне і тоді покаже їй завіщанє, котре робить її богатою, котрий нїби то найшов ся межи двома картками книжки. Тїшив ся наперед щастєм служниці, видів її, як плачучи говорила якісь слова без звязи, вкінци благословила єго; і серце наповнило ся солодким зворушенєм на думку, що людина буде єму завдячувати щастє остатних днів свого житя. Правда, що тоді буде мусів знести вимівки і докори своєї жінки. Але що єго се обходить? Лїпше знести всьо, ніж два дни довше мати завіщанє в кишени.

Другого дня легкий, сьвіжий, з радістним усьміхом, з виразом на лици щасливого вітця, котрий приготовляє несподїванку дорогим дітям, судия прибув до дому свого вуйка.

Війшов тихо до сїний і наставив уха. Жадного звука. Рожа певно пішла на торг. В сїнях чути було дивну вогкість і дим. Певно старуха не вітрила комнат від смерти свого пана.

— Скоро — сказав в дусї судия Данель— приладимо наш ефект театральний; як лише почую, що она вертає, похилимо ся над поручем і закличу: — Рожо, се я, Данель, ходи скоро на гору, я знайшов щось доброго для тебе. Певно прибігне до мене дрожачи, без віддиху, опяніла надією. Тоді подам їй завіщанє, кажучи:

— Читай, люба Рожо, я знайшов се в книжці. Прочитає, упаде на крісло і буде шептати: — „Мій Боже! мій Боже!" О, буде се гарна хвиля.

— Судия чуючи в собі полекшу моральну, був так щасливий, що війшов до комнати помершого без жадного зворушеня, споглядав на єго меблї і том „Мучеників", через котрий сповнив перший в своїм житю проступок.

Виняв з кишені завіщанє і положив на то саме місце, в котрім був в хвили смерти єго вуйка, потім сїв і чекав терпеливо.

Не думав о нїчім. Віддихав з прикростию неприємним запахом диму, котрий розходив ся по цїлім домі.

Огорнула єго сонність, поволи стратив почуте місця, де був. Так сидів з очима зверненими в одну точку, з устами напів отвертими: то одушевленє чоловіка, який уживає роскоші. Але нараз розбуджений поглянув на годинник. Доходила дванайцята. „Чиж хиба я заснув?" По тільки безсонних ночах було се можливе. Перехилив ся через поруче і закликав з цїлої сили: „Рожо, Рожо!" Нїхто не відповідав. Долина потонула в глубокій тишинї.

Ударений страшним підозрінєм, побіг до комнати старушки. Убийчий дим збільшав ся в міру, як зближав ся, перед самими дверми цофнув ся, як відкинений. Поблїд смертельно, ноги угинали ся під ним, уста дрожали, якби мав плакати, закликав знову: „Рожо, Рожо!" потім хотїв отворити двері, котрі ставили єму опір, виважив їх і зараз окружили єго клуби диму, котрий доходив єму в уста і очи.

Побіг до вікна і отворив єго на ростві. Рожа убрана лежала на ліжку, очи її шкляні дивили ся в одну точку. Ніздря її стиснені мали жовтавий відтїнь слоневої кости. Вузонька ниточка крови перебігала її лице. Була нежива, вже зимна. По серединї комнати щільно замкненої, догасало вугле в залїзній печи. А судия на пів шалений, дрожачий перечитав на куснику грубого паперу ті слова написані недоладним письмом, часто замазані слезами:

„Благаю Господа Бога о прощенє за то, що роблю; але я така нещаслива, бо він умер, не сказавши менї навіть „Спаси біг".

Судия стояв, як над берегом пропасти, не могучи зробити кроку, щоби вийти з тої комнати, в котрій стратив на віки разом зі своєю гідностию судиї і гідність чоловіка, спокій душі решти днів, днів страшних, котрі лишили ся єму до житя.

доносять з середньої Америки: Кілька місцевостий в Костаріка знищило землетрясенє. 85 осіб погибло, около 400 є ранених. — Саранча появила ся в великій масі в околицях Мадрида в Ішпанії. Лагідна зима і дуже горяче літо спиняють її. Перед кількома днями лучила ся під містом така небуденна подія. Летник Мовєтльо хотів облетіти довкола Мадриду і дістав ся в хмару саранчи. Літак не міг перебити густої хмари саранчи і упав на долину з висоти 30 метрів. Летник вийшов ціло.

— **Масові самоубийства офіцирів.** В Білгороді відбув ся в суботу іспит штабових офіцирів, при котрім 30 офіцирів репробовано. Зараз потім сповнило кільканайцятьох офіцирів самоубийство. Двох капітанів застрілило ся на улици. В комнаті одного офіцира, котрий впав при іспиті, найдено трупи трох офіцирів самоубийників. Деякі лишили листи, з яких виходить, що причиною того нещастя є лихий вислід іспиту.

— **Конкурс.** Сим розписує ся конкурс на 70 місць в Рускій Бурсі ім. сьв. Володимира в Самборі за місячною оплатою 26 К. Крім згаданих місць будуть надані 2 місця безплатного помішення для учеників, котрі зобовяжуть ся до помочи в науках молодшим. Подання належить вносити до заряду Рускої Бурси на руки префекта Вп. Крохмалюка в Самборі найдальше до 1 серпня 1912.

— **З сокільского здвигу в Празі.** З Праги доносять, що приїхало там 800 Чехів з Америки на торжества. По привіті на двірци поспішили гості з прапором через місто на остров Софії, де відбуло ся торжественне приняте. Що до участи росийских Соколів, то — як доносять з Петербурга — уряджують росийскі националісти формальний демонстраційний похід на торжества в Празі. З Петербурга вибирає ся до Праги 660 росийских Соколів а крім сего 800 учеників середних шкіл петербургского округа під проводом проф. Соколовского. Вчера виїхав на пражскі торжества урядовий представитель росийского міністерства просьвіти Шевяков. — З Праги виїдуть росийскі участники в подорож по полудневославяньских краях.

— **Вписи на І. рік мужескої семинариї учительскої у Львові** відбудуть ся 27. червня с. р. від 10 до 12 години в полудне і від 3 до 5 години пополудни. Вступний іспит відбуде ся 28. червня с. р. До впису предложити належить: 1) метрику уродженя на доказ укінченого 15. року житя; 2) послїдне сьвідоцтво шкільне на доказ укінченої IV. кляси школи середної або бодай III кляси школи виділової; 3) сьвідоцтво здоровля виставлене лікарем державним на відповіднім формулярі; 4) евентуально сьвідоцтво моральности, коли ученик в послїднім півроці не ходив до школи. Вписи до приготовляючої кляси будуть відбувати ся по фериях в трех останних днях серпня.

— **Велика крадіж на почті.** В Подгуржу коло Кракова викрито в суботу рано на тамошній почті велику крадіж. По отвореню бюра спостеріг возьний розсипані в передній комнаті золоті і срібні монети вартости кілька тисячів корон. По завізваню поліциї стверджено, що в ночи вломили ся злодії, вибивши діру в стіні до комнати касової і розбили вертгаймівску касу. Очевидно хтось їх напудив, бо забрали лиш золото і срібло, а гроший паперових вже не мали часу виймити із тресора. Втікаючи крізь діру в стіні, погубили гроші і не мали вже очевидно часу їх позбирати. Стверджено, що вкрали яких 12.000 кор.

Нині наспіла з Кракова вість, що з Катовиць наспіло до краківскої дирекциї поліциї повідомленє, що там арештовано трох мужчин, котрі посередничили при виміні великої скількости золотих і срібних монет австрийских. Єсть підозрінє, що то спільники вломників до почтової каси в Подгуржу. При арештованім Фульнеку найдено 2000 кор. в золотих монетах. Дїйстних вломників не злоблено.

— **Любовна драма в поїзді.** В поїзді полудневої зелїзниці, котрий приїхавві второк до Відня, найдено двоє умираючих людий. Були се барон Файкірт, студент університету, син угорского наджупана та ґрафиня Альберті Еино. Они їхали в замкненім передїлї I. кляси. Коли зелїзнича служба отворила у Відни двері, представив ся їй страшний вид. Молодий чоловік лежав на земли, залитий кровію, видаючи останні подихи і стони, а женщина скулила ся в куті, не даючи вже ніяких признак житя. Она мала перестрілену ліву грудь, а єму плила кров з лівої скрани. Прикликані лікарі могли ствердити вже лише смерть. При них знайдено переписку, з котрої показує ся, що причиною смерти була нещаслива любов, та що они самі заподіяли собі добровільно смерть. Деякі листи переповнені словами розпуки, що они не можуть побрати ся. В однім листі, зверненім до батька, просить син прощеня за прикрість, яку єму робить.

Телеґрамм.

Відень 25 червня „Die Zeit" доносить, що вчерашна рада міністрів уложила вже становище правительства до жадань поодиноких країв в справі водних доріг. Надіють ся, що удасть ся вдоволити бажане представителів альпейских країв.

Відень 25 червня. Прибуло сюди даньске посольство, щоби урядово повідомити Цісаря про зміну престола в Данії. Члени посольства замешкали в цісарскій палаті і нині будуть приняті Цісарем на окремій авдиєнциї.

Будапешт 25 червня. Угорский сойм полагодив закон о контингенті рекрута в загальній і подрібній дискусиї. Нині відбуде ся трете читанє закона.

Петербург 25 червня. Посол росийский в Атенах, Свербєєв іменований амбасадором в Берлині.

Льондон 25 червня. Помер тут ґенерал Юрий Гвайт, оборонець кріпости Ледісміт з часів бурскої війни.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**·35, 3·40, **8**·22, 8·35, **2**·05 §), **2**·45, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, **7**·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §**2**·16, **2**·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: **2**·50, 6·10, **9**·15, 9·37, **2**·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче":

До Підволочиск: 6·25, 10·55, **2**·29 *), **2**·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова **2**·22, 5·45, 7·25, **8**·50, 10·05, 1·10*), **1**·30, **2**·00§), 5·40, 7·25†), **8**·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, **1**·50§), **2**·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: **12**·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), **1**·55, 5·52, **6**·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче":

З Підволочись: 7·01, 11·11, **1**·36*), **2**·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

Поїзд особовий зі Львова до Красного відходить о годині 2 мін. 50 по полудни із заходного тору перону 4 Нр. сходів IV.

Поїзд особовий зі Львова до Станиславова відходить о годині 2 мін. 35 по полудни з перону 3 Нр. сходів III.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).